

**ЗАКЉУЧАК УСВОЈЕН НА 56. СЕДНИЦИ СВИХ СУДИЈА УПРАВНОГ СУДА
ОДРЖАНОЈ ДАНА 14.12.2015. ГОДИНЕ**

**Дозвољеност жалбе против закључка о дозволи извршења донетог од стране
председника РРА**

(члан 37. Закона о радиодифузији “Сл. гл. РС”, бр. 42/2...41/09)

У предметима у којима је предмет оцене законитост закључка Савета РРА о дозволи извршења, поступаће се као у пресуди Управног суда 8 У 19252/10 од 19.10.2012. године

О б р а з л о ж е њ е

РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ се писменим поднеском обратило овом суду са предлогом за заузимање јединственог става, наводећи као пример супротних одлука Управног суда следеће пресуде:

Пресуда 6 У.6018/11 од 04.10.2012.

Наведеном пресудом уважена је тужба тужиоца “Палма Лтд” ТВ “Палма” и поништен закључак Савета РРА РС, којим је одбачена, као недозвољена, жалба тужиоца против закључка о дозволи извршења решења о забрани даљег емитовања телевизијског програма. Оспорени закључак је донет у извршењу пресуде овог суда 3 У 18557/10 од 16.02.2011. године, којим је поништен закључак Савета Агенције од 07.12.2009. године, којим је одбачена, као недозвољена, жалба тужиоца против закључка о дозволи извршења председника Савета Агенције од 16.7.2007. године. У поновном поступку тужени је нашао да је Агенција поступила сходно одредбама члана 5. став 1. и 2. Правилника о поступку принудног извршења одлука Савета РРА, којим је прописано да председник Савета Агенције доноси закључак о дозволи извршења, против кога је дозвољена жалба у року од 15 дана од дана пријема закључка и подноси се Савету Агенције. Међутим, како је Уставни суд одлуком бр. IУ бр.255/06 од 22.10.2008. године утврдио да Правилник о поступку принудног извршења одлука Савета РРА (“Сл. Гласник РС” 91/06 и 52/07) није у сагласности са уставом и законом, тужени је закључио да се од дана објављивања наведене одлуке, у складу с чл. 58. и чл.60. Закона о Уставном суду, не могу применити одредбе Правилника, па је престало да постоји право на жалбу против закључка о дозволи извршења. Са ових разлога, тужени је

закључио да је жалба тужиоца, иако изјављена у време када је била дозвољена, постала недозвољена у време одлучивања, будући да је чл. 37. Закона о радиодифузији прописано да против одлуке Агенције није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор, па је применом чл. 229. ЗУП-а одбацио жалбу као недозвољену.

По оцени суда, изнетој у наведеној пресуди, основано се побија законитост оспореног закључка, и то са разлога што је првостепени орган донео закључак на основу чл. 64а Закона о радиодифузији, којим је прописан поступак принудног извршења одлука Савета, али тим законом није прописана могућност доношења закључка о дозволи извршења, због чега нису били испуњени услови из чл. 229. ст. 1. ЗУП-а за одбацивање жалбе. Поред тога, у закључку се не помиње Правилник о поступку принудног извршења одлука Савета РРА. По налажењу суда, тужени је требало да поништи првостепени закључак, јер је донет супротно законским одредбама означеним у уводу тог закључка – чл. 64а Закона о радиодифузији. Доносећи оспорени закључак тужени је повредио правила поступка из чл. 199. ст. 2. ЗУП-а.

Пресуда 8 У 19252/10 од 19.10.2012

Наведеном пресудом одбијена је тужба тужиоца “Палма Лтд” ТВ “Палма” против закључка РРА, којим је одбачена, као недозвољена, жалба тужиоца против закључка председника Савета РРА о дозволи извршења, којим је утврђено да је решење Савета РРА постало извршно и дозвољава се извршење уласком у пословне просторије тужиоца и печатењем просторија у којима су смештена телекомуникациона средства ТВ “Палма”. Према образложењу ове пресуде, правилно је тужени одбацио жалбу, као недозвољену, с обзиром да, према члану 37. Закона о радиодифузији, против одлуке Агенције, односно Савета као органа Агенције, није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор. Како је тужилац изјавио жалбу према правној поуци у ожалбеном закључку, која је дата сагласно Правилнику о поступку принудног извршења одлука Савета РРА, који је престао да важи дана 10.12.2008. године доношењем одлуке Уставног суда Србије I У.број 255/06 од 22.10.2008. године, правилно је тужени орган у побијаном закључку указао тужиоцу на правно средство које може користити у складу са чл. 37. наведеног закона.

Пресудом Врховног касационог суда Узп 51/13 од 06.6.2013. године одбијен је захтев “Палма Лтд” ТВ “Палма” за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 8 У 19252/10 од 19.10.2012.

Наведене одлуке су СУПРОТНЕ, јер је суд применио различите прописе о оцени дозвољености жалбе против закључка о дозволи извршења. Засноване су на истом чињеничном стању – изјављена је жалба против закључка о дозволи извршења, која је оспореним решењем одбачена као недозвољена. Разлог за одбачај жалбе у оба случаја је тај што је одлуком Уставног суда IУ бр.255/06 од 22.10.2008. године утврђено да Правилник о поступку принудног извршења одлука Савета РРА (“Сл. Гласник РС” 91/06 и 52/07) није у сагласности са уставом и законом, и да је престао да важи 10.12.2008. године, даном објављивања у “Сл. Гласнику РС” бр. 112/08, сагласно чл. 58. ст. 1. Закона о Уставном суду.

Одредбом члана 37. Закона о радиодифузији (“Сл.гласник РС” бр. 42/02...41/09) је прописано да против одлуке Агенције није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

С обзиром на изнето, на седници свих судија донет је закључак, према коме у предметима у којима је предмет оцене законитост закључка о дозволи извршења Савета РРА о одбачају жалбе против закључка о дозволи извршења председника РРА поступати као у пресуди Управног суда 8 У 19252/10 од 19.10.2012. године.